

Εγκώμιο στην Κοίμηση της Θεοτόκου

Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός

Τί εἶναι αὐτὸ τὸ μυστήριον τὸ μέγα, ποῦ συντελεῖται γύρω ἀπὸ τὸ πρόσωπό σου, ἱερὴ Μητέρα καὶ Παρθένη; «Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου». Ὅσο ὑπάρχουν ἄνθρωποι θὰ σὲ μακαρίζουν, γιατί μονάχα Σὺ εἶσαι ἄξια γιὰ μακαρισμό!

Καὶ νὰ ποῦ ὅλες οἱ γενιές Σὲ μακαρίζουν. Ἐσένα εἶδαν οἱ θυγατέρες τῆς Ἱερουσαλήμ, δηλαδή τῆς Ἐκκλησίας, καὶ σὲ μακάρισαν οἱ βασίλισσες, δηλαδή οἱ ψυχές τῶν δικαίων, καὶ θὰ σὲ ὑμνοῦν αἰώνια. Γιατί Σὺ εἶσαι ὁ θρόνος ὁ βασιλικός, στὸν ὁποῖον παραστέκονται Ἄγγελοι κοιτάζοντας τὸν Βασιλέα καὶ Δημιουργὸ νὰ κάθεται ἐπάνω του.

Σὺ ἔγινες Ἐδὲμ νοητή, πιὸ ἱερὴ καὶ πιὸ θεϊκὴ ἀπὸ τὴν παλιά. Γιατί σὲ ἐκείνη τὴν Ἐδὲμ ἔμεινε ὁ Ἄδὰμ ὁ γήινος, ἐνῶ σ' Ἐσένα ὁ Κύριος τοῦ οὐρανοῦ.

Ἐσένα προεικόνισε ἡ κιβωτός, γιατί Σὺ γέννησες τὸν Χριστό, τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου, ποῦ καταπόντισε τὴν ἁμαρτία καὶ κατασίγησε

τὰ κύματά της.

Ἐσένα προεικόνισε ἡ βάτος, Ἐσένα εἶχαν ἐπιγράψει προφητικῶς οἱ θεοχάρακτες πλάκες, Ἐσένα προζωγράφησε ἡ κιβωτὸς τοῦ νόμου καὶ Σένα εἶχαν φανερὰ προτυπώσει ἡ στάμνα ἡ χρυσὴ καὶ ἡ λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ ράβδος τοῦ Ἀαρὼν ποὺ ἔχε βλαστήσει.

Ἀπὸ Σένα προῆλθε ἡ φλόγα τῆς θεότητος, τὸ μέτρο καὶ ὁ Λόγος τοῦ Πατρός, τὸ γλυκύτετο καὶ οὐράνιο μάννα, τὸ ὄνομα τὸ ἀπερίγραπτο καὶ πάνω ἀπὸ ὅλα τὰ ὀνόματα, τὸ φῶς τὸ αἰώνιο καὶ ἀπρόσιτο, ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς ὁ οὐράνιος, ὁ καρπὸς ποὺ δὲν γεωργήθηκε, ἀλλὰ βλάστησε ἀπὸ Σένα μὲ σῶμα ἀνθρώπινο.

Ἐσένα δὲν προμηνούσε τὸ καμίνι ποὺ ἔβγαζε φωτιὰ καὶ ταυτόχρονα δρόσιζε ἀλλὰ καὶ ἔκαιγε κι ἦταν ἀντίτυπο τῆς θείας φωτιᾶς πού μέσα Σου κατοίκησε;

Παρὰ λίγο ὅμως θὰ ξεχνοῦσα τὴ σκάλα τοῦ Ἰακώβ. Τί δηλαδή; Δὲν εἶναι φανερὸ σὲ ὅλους ὅτι Ἐσένα προεικόνιζε κι ἦταν προτύπωσή Σου; Ὅπως ὁ Ἰακώβ εἶχε δεῖ τις ἄκρες τῆς σκάλας νὰ ἐνώνουν τὸν οὐρανὸ μὲ τὴ γῆ καὶ νὰ ἀνεβοκατεβαίνουν σ' αὐτὴν Ἄγγελοι, ἔτσι κι ἐσὺ ἔνωσες αὐτὰ ποὺ ἦσαν πρὶν χωρισμένα, ἀφοῦ μπῆκες στὴ μέση θεοῦ καὶ ἀνθρώπων κι ἔγινες σκάλα, γιὰ νὰ κατεβεῖ σὲ μᾶς ὁ θεός, ποὺ πῆρε τὸ ἀδύναμο προζύμι μας καὶ τὸ ἔνωσε μὲ τὸν ἑαυτό Του κι ἔκανε τὸν ἀνθρώπινο νοῦ ποὺ βλέπει τὸν θεό.

Ποῦ θὰ ἀποδώσουμε ἀκόμη τὰ κηρύγματα τῶν Προφητῶν; Σ' Ἐσένα, ἂν θέλουμε νὰ δείξουμε ὅτι εἶναι ἀληθινά! Γιατί, ποιὸ εἶναι τὸ Δαβιτικὸ μαλλὶ τοῦ προβάτου πού πάνω του ἔπεσε σὰν βροχὴ ὁ Υἱὸς τοῦ θεοῦ, πού εἶναι συνάναρχος μὲ τὸν Πατέρα; Δὲν εἶσαι Σὺ ὀλοφάνερα;

Ποιὰ εἶναι ἐπίσης ἡ Παρθένος, ποὺ ὁ Ἡσαΐας προορατικῶς προφήτευσε ὅτι θὰ συλλάβει καὶ θὰ γεννήσει Υἱὸν τὸν θεό, πού εἶναι μαζί μας;

Καὶ ποιὸ εἶναι τὸ βουνὸ τοῦ Δανιήλ, ἀπὸ τὸ ὁποῖο κόπηκε πέτρα, ἀγκωνάρι, ὁ Χριστός, χωρὶς νὰ ὑποκύψει σὲ ἀνθρώπινο ἐργαλεῖο;

Ἄς ἔρθει ὁ Ἰεζεκιήλ ὁ θεϊκότατος κι ἄς δείξει πύλη πού ἔχει κλειστεῖ καὶ πού πέρασε ἀπὸ μέσα της μόνο ὁ Κύριος καὶ παραμένει κλειστή.

Ἐσένα, λοιπόν, κηρύττουν οἱ Προφῆτες. Ἐσένα διακονοῦν οἱ Ἄγγελοι καὶ ὑπηρετοῦν οἱ Ἀπόστολοι. Ἐσένα σήμερα, καθὼς ἀναχωροῦσες πρὸς τὸν Υἱό Σου, περιτριγύριζαν ψυχὲς Δικαίων καὶ Πατριαρχῶν καὶ τὸ ἄπειρο πλῆθος τῶν θεοφόρων Πατέρων, πού συγκεντρώθηκαν ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς γῆς, σὰν μέσα σὲ σύννεφο, ψάλλοντας ὕμνους ἱεροῦς σ' Ἐσένα, τὴν πηγὴ τοῦ ζωαρχικοῦ σώματος τοῦ Κυρίου, πλημμυρισμένοι ἀπὸ τὰ θεία συναισθήματα.

ὦ, πῶς ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς μεταφέρεται πρὸς τὴν ζωὴν διὰ μέσου τοῦ θανάτου! Πῶς νὰ ὀνομάσουμε τὸ μυστήριό τοῦτο πού σχετίζεται μὲ Σένα; Θάνατο; Μά, ἂν καὶ ἡ πανίερη καὶ μακαρία ψυχὴ Σου χωρίζεται ἀπὸ τὸ ἀμίαντο σῶμα Σου καὶ αὐτὸ τὸ σῶμα Σου παραδίδεται στὴν ταφὴ, ὅμως δὲν παραμένει στὸ θάνατο κι οὔτε διαλύεται ἀπὸ τὴ φθορά. Ὅπως ὁ ἥλιος, ὁ ὀλόλαμπρος καὶ πάντα φωτεινός, ὅταν σκεπαστεῖ γιὰ λίγο ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς σελήνης, φαίνεται σὰν νὰ χάνεται καὶ τὸ σκοτάδι νὰ παίρνει τὴ θέση τῆς λάμπης του, μὰ αὐτὸς δὲν χάνει τὸ φῶς του, ἀλλὰ ἔχει μέσα του τὴν πηγὴ τοῦ φωτός. Ἔτσι κι Ἐσύ, ἂν καὶ καλύπτεσαι σωματικὰ ἀπὸ τὸν θάνατο γιὰ κάποιο χρονικὸ διάστημα, ἐντούτοις ἀναβλύζεις πλούσια, καθαρὰ κι ἀτέλειωτα τὰ νάματα τοῦ θείου φωτός καὶ τῆς ἀθάνατης ζωῆς, ποταμοὺς χάριτος καὶ πηγὲς ἰαμάτων.

Ἐσὺ ἄνθισες σὰν δένδρο γλυκύτατο κι εἶναι ὁ καρπός Σου εὐλογία στὸ στόμα τῶν πιστῶν! Γι' αὐτὸ καὶ δὲν θὰ ὀνομάσω θάνατο τὴν ἱερὴ μετάστασή Σου, ἀλλὰ κοίμηση ἢ ἀποδημία ἢ ἐνδημία, γιὰ νὰ ἐκφρασθῶ καλύτερα, ἀφοῦ, φεύγοντας ἀπὸ τὴν κατοικία τοῦ σώματος, πηγαίνεις νὰ κατοικήσεις στὰ καλύτερα, στὰ δεξιὰ τοῦ θρόνου τοῦ Υἱοῦ Σου.

Ἄγγελοι μαζὶ μὲ Ἀρχαγγέλους Σὲ μεταφέρουν ἀπὸ τὴ γῆ στοὺς οὐρανοὺς. Καθὼς περνᾷς εὐλογεῖται ὁ ἀέρας καὶ ὁ αἰθέρας καθαγιάζεται. Χαίροντας ὑποδέχεται ὁ οὐρανὸς τὴν ψυχὴ Σου. Σὲ προῦπαντοῦν οἱ οὐράνιες δυνάμεις μὲ ὕμνους ἱεροῦς καὶ τελετῆ

χαρμόσυνη: «τίς αὐτὴ ἢ ἀναβαίνουσα λελευκανθισμένη, ἐγκύπτουσα ὡσεὶ ὄρθρος;». Εἶσαι ὠραία, λένε οἱ οὐράνιες δυνάμεις, σὰν τὸ φεγγάρι κι ὅλα τὰ Χερουβὶμ ἐκπλήσσονται καὶ τὰ Σεραφεῖμ Σὲ δοξάζουν, Ἐσένα ποὺ δὲν ἀνέβηκες μονάχα ὡς τὸν οὐρανό, σὰν τὸν Προφήτη Ἡλία, οὔτε μονάχα μέχρι τὸν τρίτο οὐρανό, σὰν τὸν Ἀπόστολο Παῦλο, ἀλλὰ ἔφτασες μέχρις αὐτὸν τὸν θρόνο τοῦ Υἱοῦ Σου καὶ στέκεις κοντά Του μὲ πολλὴ κι ἀνείπωτη παρρησία.

Ἐγίνες, λοιπόν, εὐλογία γιὰ ὅλον τὸν κόσμο, ἀγιασμὸς γιὰ τὸ σύμπαν, ἄνεση γιὰ τοὺς κουρασμένους, παρηγοριὰ γιὰ τοὺς πενθοῦντες, θεραπεία γιὰ τοὺς ἀρρώστους, λιμάνι γιὰ τοὺς θαλασσοδαρμένους, συγχώρηση γιὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς, παρηγοριὰ γιὰ τοὺς λυπημένους, πρόθυμη βοήθεια γιὰ ὅλους ποὺ σὲ ἐπικαλοῦνται, ἀρχὴ καὶ μέση καὶ τέλος ὅλων τῶν ἀγαθῶν ποὺ ξεπερνοῦν τὸν νοῦ μας.

Πῶς ὑποδέχθηκε ὁ οὐρανὸς αὐτὴν ποὺ ἔγινε πλατύτερη ἀπ' αὐτόν; Καὶ πῶς ὁ τάφος δέχθηκε Αὐτὴν ποὺ δέχθηκε μέσα Της τὸν θεόν; Ὡ μνημα ἱερὸ καὶ θαυμαστὸ καὶ σεβάσμιο καὶ προσκυνητό, ποὺ καὶ τώρα τὸ περιποιοῦνται Ἄγγελοι, παρευρισκόμενοι μὲ πολλὸν σεβασμὸ καὶ φόβο, καὶ ἄνθρωποι ποὺ ἔρχονται σ' αὐτὸ μὲ πίστη, τιμώντας το, προσκυνώντας το, φιλώντας το μὲ μάτια καὶ χεῖλια καὶ μὲ πόθο ψυχῆς ἀντλώντας πλοῦτο ἀγαθῶν.

Ἐμπρός, λοιπόν, ἄς ταξιδέψουμε νοερὰ μακριὰ ἀπ' τὴ ζωὴ αὐτὴ μαζὶ μὲ τὴν Παναγία, ποὺ φεύγει ἀπ' τὴ γῆ αὐτὴ.

Ἐλάτε ὅλοι μὲ πόθο καρδιακό, ἄς κατεβοῦμε στὸν τάφο μαζὶ μὲ τὴν Παρθένο ποὺ κατέρχεται σ' αὐτόν. Ἄς παρασταθοῦμε ὀλόγυρα στὸ ἱερότατο κρεβάτι της.

Ἄς ψάλλουμε ὕμνους ἱερούς, τέτοια περίπου λέγοντας μελωδικὰ ἄσματα: «Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ». Χαῖρε ἄμνὰς ποὺ γέννησες τὸν Ἄμνὸ τοῦ θεοῦ. Χαῖρε σὺ ποὺ εἶσαι πιὸ πάνω ἀπὸ τίς ἀγγελικὲς δυνάμεις. Χαῖρε ἡ δούλη καὶ Μητέρα τοῦ θεοῦ.
Ἄμην

Πηγή κειμένου : [ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΡΕΑ](#)